

Att bedöma, eller att inte bedöma – Uppgift 3

UTBILDNING AV LINNÉUNIVERSITETET
FÖR PRAKTISKA JÖNKÖPING

Jag har sedan vårterminen 2017 startade hjälpt några elever med matematiken. Dessa elever går nu sitt tredje och sista år, och har bland annat kvar sin matematik från första året. Dem har det allmänt svårt med skolan och saknar många kunskaper. Samtidigt är dem lata och smiter ofta när man inte tittar på för att aldrig mer komma tillbaka till lektionen. Allt detta har resulterat i att dem inte kan, vet eller hur man pluggar. Deras hjärnor verkar inte ha lärt sig hur man tar in information eller en lära för att sedan bearbeta och hantera den. Det är på det viset i alla teoretiska och praktiska kurser. Inte hjälper det heller när de själva tror att dem faktiskt kan allt. En av dem kom till mig förra året och sade att han kunde allt och ville göra ett nationellt prov för att tentera av hela kursen. Jag gav honom den chansen och han hade ett rätt på hela provet. De verkar helt sakna en verklighetsförankring, vilket många ungdomar verkar göra idag.

Till en början fick de jobba i matematikboken på klassiskt vis, med en genomgång för att sedan räkna på uppgifterna i boken. Det fungerade inte bra med tanke på att de inte har den disciplin som behövs för att jobba med böcker, att öppna den, leta rätt, läsa och bearbeta informationen. Då testades dem med häften som innehöll ett par uppgifter. Då de inte kunde lösa uppgifterna tillsammans, gjorde vi allt gemensamt så att de sedan kunde öva mer på häftet och dess innehåll inför ett prov. Deras provresultat var inte alls goda. Som nästa steg fick de helt enkelt provet. Alla uppgifter i provet löstes tillsammans för att det inte gick på något annat vis. Sedan fick de repetera på den inför ett prov som ser likadant ut. Till och med då har de svårt för att sitta ner och repetera. De skriver provet och klarar av den med god marginal, de får poäng som vanligtvis hade motsvarat ett betyg på D-C.

Det problem som uppstår är att bland annat med tanke på att de har behövts tre år och ett ifyllt prov för att nå ett betyg. Jag fyller i ett E men genast börjar dem ifrågasätta och påstår att dem fått mer poäng än ett E. Jag förklarar tydligt att dem har haft det betydligt lättare än andra genom att få plugga på själva provet som nästan är fusk, att det har tagit tre år, och att det som framgår tydligt är att det egentligen inte har lärt sig hur man går tillväga för att lösa uppgifterna utan att man bara har lärt sig allt som står på pappret utantill. Det har visats för mig att de inte kan lösa samma uppgift fast med andra tal. Min förklaring är fortfarande svår för dem att förstå så jag skrev ett högre betyg bara för att slippa ett samtal som hade varit oändlig. Betyget kommer inte att användas sedan, utan det är ett E som gäller.

Vad är det jag har bedömt egentligen? Skulle dem göra om samma prov nu hade dem inte klarat av den igen. Är det ens värt att läsa matematik då? Det vore bättre om de hela tiden övade på sina yrkesämnen, men t.o.m. där fungerar det inte. Praktikplatser tar helst inte emot dessa elever för dem saknar så mycket kunskaper.

Sedan har vi en annan elev som går andra året. Denna person verkar totalt sakna någon form av minne. När man talar med eleven är han ofta helt tom, kommer inte ens ihåg vad man precis talade om. Det finns inget att bedöma. Vad borde man egentligen bedöma? Är det kunskaperna för livet så att man kan öppnas upp för världen eller är det enbart för yrket? Båda har sina för och nackdelar.